

യോവേലിന്റെ പുസ്തകവും ലവോദികൃയിലെ ഏഴാംദിന അഡ്വെന്റിസ്റ്റ് സഭയും - സംഖ്യ പതിനെട്ട്

Jeff Pippenger
2025-12-25

പതിനെട്ടാം നമ്പർ

നാം അബ്രാഹിമിന്റെ നിയമത്തെ പരിഗണിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്; യോവേൽ പുസ്തകത്തിന്റെ ആദ്യവാക്യങ്ങളുമായി നേരിട്ടുള്ള ബന്ധമുള്ള അബ്രാഹിമിന്റെ പ്രവചനത്തിലെ ഘടകത്തെ ഇതുവരെ പരിഗണിച്ചിട്ടില്ല. അബ്രാഹിമിന്റെ 400 വർഷത്തെ അടിമത്തത്തിന്റെ പ്രവചനവും പൗലോസിന്റെ 430 വർഷവും ചേർന്ന് ദാനിയേൽ 12:11-ലെ 1290 വർഷങ്ങളുമായി ഒത്തുചേരുന്ന പ്രവചനഘടനയെ സൃഷ്ടിക്കുന്നു. പതിനൊന്നാം വാക്യത്തിലെ 1290-വർഷ പ്രവചനം അബ്രാഹിമിന്റെയും പൗലോസിന്റെയും 430-വർഷ രേഖയുടെ ഒമേഗ പ്രവചനകാലഘട്ടമാണ്. ഈ സത്യം അന്ത്യദിവസങ്ങളിൽ മുദ്രവിമോചിതമാകുന്ന കാര്യങ്ങളുടെ ഒരു ഘടകമാണ്; അതാണ് ജ്ഞാനികളെയും ദുഷ്ടന്മാരെയും വേർതിരിക്കുന്നത്.

430 വർഷങ്ങളുടെ ഒമേഗ പ്രവചനത്തോടു ബന്ധപ്പെട്ടിരുന്നതു "നാലു തലമുറകൾ" എന്ന പ്രതീകമായിരുന്നൂ; അതുവഴി ദൈവത്തിന്റെ തിരഞ്ഞെടുത്ത ജനത്തെ അടിമത്തത്തിൽ പിടിച്ചു വെച്ചിരുന്ന ലഭിച്ചിരുന്ന പരീക്ഷാകാലത്തെ അത്സൂചിപ്പിച്ചു. മോശെയ്ക്ക് അത് മിസ്രയീമായിരുന്നൂ; മോശെയുടെ പാട്ടുപാടുന്ന ഒരു ലക്ഷ്യം നാൽപ്പത്തിനാലായിരം പേർക്ക്, അത് 1798 മുതൽ ഞായറാഴ്ച നിയമം വരെയുള്ള അമേരിക്കൻ ഐക്യനാടുകളുടെ ചരിത്രമാണ്. വെളിപ്പാട് പതിമൂന്നിൽ "ഭൂമിയിലെ മൃഗം" എന്ന നിലയിൽ പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന അമേരിക്കൻ ഐക്യനാടുകൾ ഒരു കുഞ്ഞാടായി ആരംഭിച്ചു, എന്നാൽ ഒരു മഹാസർപ്പത്തെ പ്ലേഡലെ സംസാരിച്ചുകൊണ്ടാണ് അവസാനിക്കുന്നതെന്ന്. കുഞ്ഞാടിന്റെ പ്രതീകമായ യോസേഫ്, മിസ്രയീമിലെ താരതമ്യേന സമാധാനപരമായ കാലഘട്ടത്തെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നൂ; പുതിയൊരു ഫറവോൻ ഉയർന്നുവരുകയും അടിമത്തം ആരംഭിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന 150 വരെ. ആകയാൽ, നാലാം തലമുറയിൽ ന്യായവിധി ചെയ്യപ്പെടുന്ന ജാതി—മോശെയ്ക്ക് അത് മിസ്രയീമായിരുന്നൂ—അമേരിക്കൻ ഐക്യനാടുകളാണ്. എബ്രായർക്ക് വേണ്ടിയുള്ള പര്യവസാനം അവരുടെ വാതിൽക്കമ്പങ്ങളിൽ രക്തപൂശപ്പെട്ട തിലൂടെയും, അതിനുശേഷം മിസ്രയീം ജാതിക്ക് ചെങ്കടലിൽ സംഭവിച്ച തിലൂടെയും നിറവേറ്റപ്പെട്ട ബാധകളാൽ മുൻചായപ്പെടുന്നതിനാൽ കാണിക്കപ്പെട്ടതുപോലെ, ശേഷിപ്പുള്ളവർ ഞായറാഴ്ച നിയമകാലത്ത് ന്യായവിധിക്കു വിധേയരാകുന്നൂ. യോസേഫും മോശെയും ഒരു നല്ല

ഫറവോനെയും ഒരു ദുഷ്ട ഫറവോനെയും പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നവർ; അമേരിക്കൻ ഐക്യനാടുകൾക്കു സംബന്ധിച്ച ട്രേഡ് ഓളം ആദ്യം കുഞ്ഞു ഓടും പിന്നെ മഹാസർപ്പവും ആകുന്നവർ.

നാലാം തലമുറയിലെ ന്യായവിധിയെക്കുറിച്ചുള്ള അബ്രാമിന്റെ പ്രവചനത്തിൽ, പരീക്ഷാകാലത്തിന്റെ സമാപനം ക്രമാനുഗതമായ ഒന്നാണ് എന്ന സത്യവും ഉൾപ്പെട്ടിരുന്നു; കാരണം അബ്രാമിന്റെ പ്രവചനത്തിന്റെ മോശെയിലുള്ള നിവൃത്തിക്കുള്ളിൽ, ഈജിപ്തിനുവേണ്ടി പരീക്ഷാകാലം അവസാനിച്ചതുമാത്രമല്ല, ഈജിപ്തുള്ളതെങ്ങോട്ടെ നിറച്ചശേഷവും അമോര്യർ തങ്ങളുടെ പരീക്ഷാകാലത്തിന്റെ പാനപാത്രം നിറയ്ക്കുന്നതിനായി ഇനിയും സമയം ശേഷിച്ചിരുന്നു. ഈജിപ്തിനുവേണ്ടി ചെങ്കടൽ, ഐക്യനാടുകൾക്കുവേണ്ടി ഞായറാഴ്ചനിയമമായിരുന്നു; തുടർന്ന് "ഭൂഗോളത്തിലെ മറ്റൊരാളും" അമോര്യർ ഈജിപ്തിന്റെ പരീക്ഷാകാലസമാപനത്തിനു ശേഷമുള്ള പ്രതിനിധീകരണത്തിൽ കാണിക്കപ്പെട്ടതുപോലെ, ഐക്യനാടുകളുടെ "മാതൃക പിന്തുടരും."

അബ്രാമിന്റെ നിയമത്തിൽ മിസ്രയീം നദിമുതൽ ബാബിലോൻ നദിവരെ ഉള്ള ലോകത്തെ തിരിച്ചറിയിക്കുന്ന പത്ത് ഗോത്രങ്ങളിൽ ഒന്നാണ് അമോര്യർ; അതിനാൽ, ഐക്യനാടുകളിൽ ഞായറാഴ്ചനിയമം പ്രാബല്യത്തിൽ വന്നതിനുശേഷം, ജാതികളെന്ന നിലയിൽ തങ്ങളുടെ വ്യക്തിഗത കൃപാകാലം അടയുന്ന ലോകത്തിലെ ജാതികളെ അമോര്യർ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു. അമോര്യർ ലോകത്തിന്മേൽ ന്യായവിധി അവസാനഘട്ടത്തിലെത്തുന്നതിന്റെ ബൈബിൾ പ്രതീകമാണ്; അത് മൂന്നാംതലമുറയിലും നാലാംതലമുറയിലും സംഭവിക്കുന്നു. ചെങ്കടൽ ഐക്യനാടുകളുടെ കൃപാകാലം അടയുന്നതിന്റെ പ്രതീകമാണ്; മനുഷ്യരുടെ കൃപാകാലം പൂർണ്ണമായി അടയുന്നതുവരെ, ജാതികൾ ക്രമേണ തങ്ങളുടെ കൃപാകാലം അടയ്ക്കുന്നതിനെ അമോര്യർ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട്, ചെങ്കടലിലെ ഞായറാഴ്ചനിയമ പ്രതിസന്ധിയുടെ കാലഘട്ടം മുതൽ, ദൈവജനത്തിന് വിടുതലിന്റെ പാത തുറക്കപ്പെടുന്ന കിഴക്കൻ കാറ്റിന്റെ വിടുതൽവരെ ഉള്ള കാലഘട്ടത്തിന്റെ പ്രതീകമാണ് അമോര്യർ.

എന്നാൽ അബ്രാമിന്റെ പ്രവചനം, യൂണൈറ്റഡ് സ്റ്റേറ്റ്സിനെ മിസ്രയീമായി, ലോകത്തെ അമോര്യരായി കണക്കാക്കുന്ന നാലാം തലമുറയെ അഭിസംബോധന ചെയ്യുന്നതിൽ മാത്രം ഒരുങ്ങുന്നില്ല; അതിലുപരി, ചെങ്കടൽ കടന്നുപോകുന്ന ദൈവജനത്തിന്റെ തലമുറയെ ഒരു "നാലാം തലമുറ"യായാണ് അത് നിർദ്ദേശിക്കുന്നത്. "നാല് തലമുറകൾ" എന്ന ധാരണയെക്കുറിച്ച് അബ്രാം എടുത്ത മൂന്നു പട്ടികളിലൂടെയുള്ള ആദ്യ പട്ടിയിൽ നിന്നു നമുക്ക് വീണ്ടെടുക്കാനാകുന്ന തെന്തെങ്കിലും അവ വീണ്ടെടുത്ത ശേഷം, അബ്രാഹാമിന്റെ ഉടമ്പടിയിലെ രണ്ടാമത്തെയും മൂന്നാമത്തെയും പട്ടികളെ നാം പരിഗണിക്കാം. രണ്ടാമത്തെ പട്ടി പതിനേഴാം അധ്യായമാണ്; മൂന്നാമത്തെ പട്ടി,

സ്വ ഭാവികമായും—ഇരുപത്തൊന്നാം നൂറ്റാണ്ടിലും അധ്യായം.

ദാനിയേൽ പന്ത്രണ്ടാം അധ്യായത്തിൽ മൂന്ന് പ്രവചനകാലഘട്ടങ്ങൾ തിരിച്ചറിയപ്പെടുന്നു; അവ എല്ലാം 1844-ൽ അവസാനിച്ച പ്രവചനകാലത്തെയാണ് പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നത്. ആ മൂന്ന് കാലഘട്ടങ്ങളും അന്ത്യദിനങ്ങളിൽ മുദ്രവിടപ്പെടുന്നു; അന്ത്യദിനങ്ങളിൽ ദൈവജനത്തിന്മേൽ വരുന്നതായ ജ്ഞാനവർധനവിനെയാണ് അവ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നത്. ലിനൻ ധരിച്ച മനുഷ്യനായ ക്രിസ്തു, ഏഴാം വചനത്തിൽ ആ മൂന്ന് പ്രവചനകാലഘട്ടങ്ങളിൽ ഒന്നാമത്തേത് അവതരിപ്പിക്കുന്നു; അങ്ങനെ ചെയ്യുമ്പോൾ, അവൻ വെളിപ്പാട് പത്ത് അധ്യായത്തിലെ ദൂതനോടു തന്നെ ബന്ധിപ്പിക്കുന്നു; ആ ദൂതൻ ജലത്തിന്മേൽ അല്ല, ഭൂമിയുടെയും സമുദ്രത്തിന്റേയും മേലാണ് നിൽക്കുന്നത്.

സമുദ്രത്തിന്മേലും ഭൂമിയിന്മേലും നിൽക്കുന്നതായി ഞാൻ കണ്ട ദൂതൻ തന്റെ കൈ സ്വർഗ്ഗത്തേക്കു ഉയർത്തി, സ്വർഗ്ഗവും അതിലുള്ളവയും ഭൂമിയും അതിലുള്ളവയും സമുദ്രവും അതിലുള്ളവയും സൃഷ്ടിച്ചവനും എന്നെന്നേക്കും ജീവിച്ചിരിക്കുന്നവനുമായ അവനെ സാക്ഷിയാക്കി സത്യം ചെയ്തു: ഇനി കാലം ഉണ്ടാകയില്ല. വെളിപ്പാട് 10:5, 6.

പന്ത്രണ്ടാം അധ്യായത്തിലെ ഏഴാം വചനത്തിൽ ശബ്ബത്ത് ധരിച്ച മനുഷ്യൻ എന്നും ജീവിക്കുന്നവനെ സാക്ഷിയാക്കി സത്യം ചെയ്യുന്നു.

നദിയിലെ ജലങ്ങൾക്കുമീതെ നിലകൊണ്ടിരുന്ന, ശബ്ബത്ത് ധരിച്ച മനുഷ്യൻ തന്റെ വലക്കയും ഇടക്കയും ആകാശത്തേക്കു ഉയർത്തി, എന്നെന്നേക്കും ജീവിക്കുന്നവനാൽ സത്യം ചെയ്തു: ഇതു ഒരു കാലവും കാലങ്ങളും അരകാലവും ആയിരിക്കും; വിശുദ്ധജനത്തിന്റെ ശക്തിയെ ചിതറിച്ചുകളവാൻ അവൻ പൂർത്തിയാക്കിയിരിക്കുമ്പോൾ, ഈ സകല കാര്യങ്ങളും സമാപിക്കും എന്നു ഞാൻ കേട്ടു. ദാനിയേൽ 12:7.

ദാനിയേൽ പുസ്തകത്തിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന അതേ പ്രവചനരേഖ വെളിപ്പാട് പുസ്തകത്തിൽ തുടരപ്പെടുന്ന വ്യക്തമായ പ്രചോദനത്തിലൂടെ നമ്മെ അറിയിച്ചിരിക്കുന്നു; ഈ രണ്ടു വിവരണങ്ങളും ക്രിസ്തുവിനെക്കുറിച്ച് സമാന്തരഭാഗങ്ങളാണെന്നതാണ് മിസ്റ്ററിയോസ് വെളിപ്പാട് പുസ്തകത്തിൽ ചെറുപുസ്തകവുമായി നിന്ന ദൂതനായ ക്രിസ്തു, 1844-ൽ പ്രവചനകാലത്തിന്റെ പ്രയോഗം അവസാനിക്കുന്നതിനെ സൂചിപ്പിക്കുന്നു; ദാനിയേൽ പുസ്തകത്തിൽ ശബ്ബത്ത് ധരിയായ മനുഷ്യനായ ക്രിസ്തു, അമേരിക്കൻ ഐക്യനാടുകളിൽ ഞായറാഴ്ചാനിയമം വരുമ്പോൾ ദാനിയേലിന്റെ അന്തർദ്ദേശത്തിലെ എല്ലാ അന്ത്യദൂതങ്ങളെ പൂർത്തിയാക്കിയിരിക്കുമെന്നതു സൂചിപ്പിക്കുന്നു. ഞായറാഴ്ചാനിയമത്തെ മുമ്പായി ആരംഭിച്ച അതിൽ പര്യവസാനിക്കുന്ന ആ വിശുദ്ധ ചരിത്രത്തിനുള്ളിൽ, 1260 എന്ന പ്രതീകത്തിൽ പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെടുന്ന ഒരു കാലയളവിൽ ദൈവജനങ്ങൾ ചിതറിപ്പോകേണ്ടതായിരുന്ന. ഞായറാഴ്ചാനിയമത്തിനു മുമ്പുള്ള ആ

ചിതറിച്ച് തിതറലിന്റെ കാലഘട്ടം വെളിപ്പെടുത്തുന്ന പതിനൊന്നാം അധ്യായത്തെ തിരഞ്ഞെടുത്തു. അതിന്റെ പശ്ചാത്താപം; അവിടെ മോശെയും ഏലിയാവും കൊല്ലപ്പെടുകയും മൂന്നു ദിവസം വീഥിയിൽ മരിച്ചുകിടക്കുകയും ചെയ്യുന്നതു; അത് 1260ന്റെ ഒരു പ്രതീകമാണ്.

ഏഴാം വാക്യത്തിൽ, ശബ്ബത്ത് ധരിച്ച മനുഷ്യൻ ഇങ്ങനെ വ്യക്തമാക്കുന്നു: വിശുദ്ധജനത്തിന്റെ ശക്തിയുടെ ചിതറിച്ച് തിതറൽ അതിന്റെ മൂന്നു ദിവസങ്ങൾ പൂർത്തിയാകുമ്പോൾ, അന്ത്യകാലത്തിലെ ദൈവജനത്തിന്മേൽ സംഭവിക്കുന്ന "അത്ഭുതങ്ങൾ" അവസാനിച്ചിരിക്കും. കഴിഞ്ഞ ലേഖനം നാം അവസാനിപ്പിച്ചത് സഖറിയാവിന്റെ മൂന്നാം അധ്യായത്തെക്കുറിച്ചുള്ള സഹോദരി വൈറ്റിന്റെ വ്യാഖ്യാനത്തോടെയായിരുന്നു. ആദ്യ വാക്യം ഇങ്ങനെ പ്രസ്താവിച്ചു: "യോശുവാവിനെയും ദൂതനെയും സംബന്ധിച്ച സഖറിയാവിന്റെ ദർശനം, മഹാപാപപരിഹാരദിവസത്തിന്റെ സമാപനഘട്ടങ്ങളിലെ ദൈവജനത്തിന്റെ അനുഭവത്തിൽ പ്രത്യേക ബലത്തോടെ പ്രയോഗിക്കുന്നു." ആ അധ്യായത്തിലും, അതിന്മേലുള്ള സഹോദരി വൈറ്റിന്റെ പ്രചോദിത വ്യാഖ്യാനത്തിലുമുള്ള ഒരു ലക്ഷ്യത്തിനാൽപ്പത്തിനാലായിരം പേർ "അത്ഭുതമായി നോക്കപ്പെടുന്ന മനുഷ്യർ" ആകുന്നു. ഞായറാഴ്ചനിയമത്താൽ പൂർത്തിയാകുന്ന ദാനിയേലിന്റെ അവസാന ദർശനത്തിലെ "അത്ഭുതങ്ങൾ," ദൈവജനത്തിന്റെ മുദ്രയിടലുമായി ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന "അത്ഭുതങ്ങൾ" ആകുന്നു.

ദാനിയേൽ പന്ത്രണ്ടാം അധ്യായം അന്ത്യദിവസങ്ങളിൽ ഒരു ലക്ഷ്യത്തിനാൽപ്പത്തിനാലായിരത്തെ മുദ്രയിടുന്ന പ്രകാശം നൽകുന്നു. ആ പ്രകാശം മൂന്നു പ്രവാചകകാലഘട്ടങ്ങളാൽ പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെടുന്നു: മിശ്ശറെറ്റ് ചരിത്രത്തിൽ അവയെല്ലാം സത്യമായി തിരിച്ചറിയുകയും സ്ഥാപിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തവയാണ്. ഈ മൂന്നു കാലഘട്ടങ്ങൾ മൂന്നു വാക്യങ്ങളിൽ അവതരിപ്പിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതും സത്യത്തിന്റെ ഘടനയെ താങ്ങിനിർത്തുന്ന മൂന്നു തൂണുകളുമാണ്. സത്യത്തിന്റെ ഘടന ഒരു മൂന്ന്-പടി പ്രക്രിയയാൽ താങ്ങിനിർത്തപ്പെടുന്നു. മൂന്ന് പടികളുള്ള ആ പ്രക്രിയ, ഒമ്പത് വാക്യങ്ങളുടെ ഭാഗമായ (4-12) ഉള്ളിൽ, പ്രവാചകകാലം അവതരിപ്പിക്കുന്ന ആ മൂന്നു വാക്യങ്ങളാൽ പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെടുന്നു. ആ മൂന്നു പ്രവാചകകാലഘട്ടങ്ങൾ, അടിസ്ഥാനപരമായ മിശ്ശറെറ്റ് ബോധ്യത്തിൽ നിന്നു സമീപിക്കുമ്പോൾ, മിശ്ശറെറ്റ് ബോധ്യത്തോടു യോജിച്ച രീതിയിൽ നിർവ്വചിക്കപ്പെട്ടതുമായ, എങ്കിലും കാലഘടകത്തെ പ്രയോഗിക്കാത്തതുമായ, മൂന്നു പ്രതീകാത്മക കാലഘട്ടങ്ങളെ ഉൽപാദിപ്പിക്കുന്നു.

'പ്രവാചനം മുദ്രയിടപ്പെടുകയും—പിന്നെ മുദ്രയൊഴിയുകയും ചെയ്യുന്ന പ്രക്രിയ'യെ നിർവ്വചിക്കുന്ന അതേ തിരുവെഴുത്തുപാഠത്തിനുള്ളിലാണ് ആ മൂന്നു കാലഘട്ടങ്ങളും സ്ഥിതിചെയ്യുന്നതു; അതിൽ മൂന്നു തിരട്ടി പരീക്ഷണപ്രക്രിയയുടെ പരമ്പരാഗത ബൈബിൾവിവരണവും ഉൾക്കൊള്ളപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ദാനിയേലിനോടു തന്റെ പുസ്തകം

മുദ്രയിടുവാൻ കലപിക്കപ്പെടുന്ന തോടെ ആരംഭിക്കുന്ന ഒൻപത് വാക്യങ്ങളാണ് ആ മൂന്നു കാലഘട്ടങ്ങൾ ശുപ്രതിപാദിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. വാക്യങ്ങൾ ശുഭസത്യം മുദ്രയൊഴിയുമ്പോൾ സിദ്ധിക്കപ്പെടുന്ന ശുദ്ധീകരണപ്രക്രിയയും അതേ ഒൻപത് വാക്യങ്ങളിൽ "ശുദ്ധീകരിക്കപ്പെടുകയും വെളുപ്പിക്കപ്പെടുകയും പരീക്ഷിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യും" എന്നു പ്രകടിപ്പിച്ചിട്ടിരിക്കുന്നു. ആ മൂന്നു വാക്യങ്ങളിലുള്ള കാലഘട്ടങ്ങൾ, അന്തർ കാലത്തും, അന്തർ ദിവസങ്ങളിൽ, ജ്ഞാനവർദ്ധനവാകുന്നതും; അവ ദൈവത്തിന്റെ നിയമജനനത്തിന്റെ അന്തർമുഖപരീക്ഷണവും മുദ്രയിടലും എന്ന പ്രക്രിയയെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു. ആ ചരിത്രത്തിലാണ് അന്തർ ദിവസങ്ങളിൽ ദൈവജനനത്തിന് സംഭവിക്കുന്ന പ്രതീകാത്മകമായ "അന്തർഗുതങ്ങൾ ശുപ്രതിപാദിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു" ത്. ദയവായി ഈ അനുച്ഛേദം വീണ്ടും വായിക്കുക.

ഒമ്പത് വാക്യങ്ങളടങ്ങിയ ആ ഭാഗത്തിലെ മൂന്ന് വാക്യങ്ങളിലെ മൂന്ന് കാലഘട്ടങ്ങൾ, ദാനിയേൽ പുസ്തകത്തിന്റെ പരാകാഷയെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു; അവിടെ പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെടുന്ന ആ പരാകാഷ, ആന്തരിക പ്രവചനരേഖയുടെ പരാകാഷയാണ്; അത് കൈകളിലൊതുക്കി പർവതത്തിൽനിന്ന് ഒരു കല്ല് "വെട്ടി" എടുക്കപ്പെടുന്നതിന്റെ കഥയാണ്, ശേഷിപ്പിന്റെ കഥ തന്നെയാണ് അത്. ആ ആന്തരിക രേഖ പത്താം അധ്യായത്തിലും പന്ത്രണ്ടാം അധ്യായത്തിലും പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെടുന്നു; പ്രവചനത്തിന്റെ ബാഹ്യ രേഖയുടെ പരാകാഷ പതിനൊന്നാം അധ്യായത്തിന്റെ സമാപന വാക്യങ്ങളിലുമാണ്, ദാനിയേൽ പന്ത്രണ്ടിന്റെ ആദ്യത്തെ കുറച്ച് വാക്യങ്ങളിലുമാണ്.

ആ മൂന്നു കാലഘട്ടങ്ങളും ഉലൈയും ഹിദ്രേക്കേൽ നദിയുടെ സാക്ഷ്യവും ഉൾക്കൊള്ളുന്ന ദർശനങ്ങളുടെ പരമാവധിയുമാകുന്നു; കൂടാതെ ആ മൂന്നു വചനങ്ങളിൽ അബ്രാമിനെയും പൗലൊസിനെയും സാക്ഷികളായി നൽകുന്ന നിയമകാല പ്രവചനത്തിന്റെ പരമോന്നത നിവർത്തിയെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്ന ഒരു പ്രവാചകകാലവും ഉൾക്കൊള്ളുന്നു. ശബ്ബത്ത് ധരിച്ച മനുഷ്യനായ യേശു ഏഴാം വചനത്തിൽ ജലത്തിന്മേൽ നടന്നു കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. പതിനൊന്നാം വചനത്തിൽ, ക്രിസ്തുവിന്റെ ശബ്ദവുമായ രണ്ടു ശബ്ദങ്ങൾ, അബ്രാമും പൗലൊസും, സാക്ഷ്യം പറയേണ്ടതിന്നു നിലകൊള്ളുന്നു. പന്ത്രണ്ടാം വചനത്തിൽ ദൈവജനത്തിന്റെ മുദ്രയിടപ്പെടുന്ന ചരിത്രം പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു; കാരണം ഒരു ലക്ഷ്യം നാൽപ്പത്തിനാലായിരം പേർ കന്യകമാരാകുന്നു, കന്യകമാർ പത്തു കന്യകമാരുടെ ഉപമ അനുഭവിക്കുന്നു, പന്ത്രണ്ടാം വചനത്തിലുള്ള അനുഗ്രഹം കാത്തിരിക്കുന്നവരുടെ മേലാകുന്നു. ഉപമയിൽ കാത്തിരിക്കുന്നവരും "അനുഗ്രഹിക്കപ്പെട്ടവർ" എന്നും പറയപ്പെടുന്നവരും വാതിൽ അടയ്ക്കപ്പെടുമ്പോൾ വിവാഹത്തിലേക്കു പ്രവേശിപ്പാൻ അവരെ അനുവദിക്കുന്ന വസ്ത്രം പ്രാപിക്കുന്നവരാണ്.

ഏഴാം വാക്യത്തിൽ, യേശു വെള്ളത്തിൽ റിമേൽ നടക്കുന്നതും; അത്ഭുതം ഉള്ളവയെക്കുറിച്ചും. എന്നാൽ പത്രോസ് വിശ്വസിക്കാൻ തീരുമാനിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ തുടങ്ങി ദൈവത്തെ മഹത്വപ്പെടുത്തുന്നതും. എങ്കിലും പത്രോസ് പലപ്പോഴും ഇരുവർഗ്ഗങ്ങളുടെയും പ്രതീകമാണ്; അതുകൊണ്ട് അവന്റെ ന്യായവിധിയുടെ സമയം എത്തുമ്പോൾ, ആ മഹത്വം വീണ്ടും ഭയത്താലേക്കു തിരിയുന്നതും. ഏഴാം വാക്യത്തിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന കാലഘട്ടം ഒന്നാം ദൂതന്റെ സന്ദേശത്തെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നതും. യേശു വെള്ളങ്ങളിലൂടെ റിമേലാണ്; അത്ഭുതം ഒന്നാം ദൂതന്റെയും പ്രതീകമാണ്. തുടർന്ന് യേശു ഒരു കാലഘട്ടത്തെ തിരിച്ചറിയിക്കുന്നതും; അതിൽ ഞായറാഴ്ച നിയമത്തെ നിന്റെ ന്യായവിധിക്കുമുമ്പായി അവൻ തന്റെ ജനത്തെ മഹത്വപ്പെടുത്തുന്നതും. മൂന്നാം ദൂതന്മാരുടെ മൂന്നാം ഘട്ടം ഏഴാം വാക്യത്തിനുള്ളിലുണ്ട്; കാരണം, മൂന്നാം ദൂതന്മാരെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്ന മൂന്നാം വാക്യങ്ങളിൽ ഒന്നാമത്തേതാണ് ഏഴാം വാക്യം.

പതിനൊന്നാം വാക്യം, അബ്രാഹാമിന്റെയും പൗലൊസിന്റെയും ആത്മാക്കൾക്കു അതിന്റെ ഒരേ സാക്ഷ്യത്തോടെ ഒരു 'ഇരട്ടപ്പെടുത്തൽ' നൽകുന്നു. അവരുടെ "ഇരട്ടപ്പെടുത്തിയ" ശബ്ദങ്ങൾ ഒന്നിച്ചുചേർന്ന് നിയമകാലപ്രവചനം അവതരിപ്പിക്കുന്നു; കൂടാതെ, 1798-ൽ ബാബിലോന്റെ വീഴ്ചയോടെ അവസാനിക്കുന്ന പ്രവചനകാലഘട്ടത്തെ തിരിച്ചറിയുന്നതിലൂടെ, പതിനൊന്നാം വാക്യം ഒരേയൊരു പ്രവചനം നിവർത്തിക്കുന്നു; അതുവഴി അന്തിമകാലങ്ങളിൽ മീഖായേൽ എഴുന്നേൽക്കുമ്പോഴുള്ള ബാബിലോന്റെ വീഴ്ചയുടെ മാതൃകയാകുന്നു. പതിനൊന്നാം വാക്യത്തിൽ നമുക്ക് പ്രവാചകന്മാരുടെ ഒരു ഇരട്ടപ്പെടുത്തലും, ബാബിലോന്റെ രണ്ടു വീഴ്ചകളെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്ന ഒരു കാലഘട്ടവും കാണുന്നു; അങ്ങനെ, "ബാബിലോൻ വീണു, വീണു" എന്നു പ്രഖ്യാപിച്ച രണ്ടാം ദൂതന്റെ സന്ദേശത്തെ അത് പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു.

ഏഴാം വാക്യം ഒന്നാം ദൂതന്റെ സന്ദേശമാണ്; പതിനൊന്നാം വാക്യം രണ്ടാം ദൂതന്റെ സന്ദേശമാണ്; പന്ത്രണ്ടാം വാക്യം, അഥവാ ദാനിയേൽ 12*12 അല്ലെങ്കിൽ ദാനിയേൽ 144, ബുദ്ധിമാന്മാരും ഭോഷന്മാരും തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസത്തെക്കുറിച്ചുള്ളതാണ്; ആ വ്യത്യാസം ന്യായവിധിയുടെ പ്രതിസന്ധിയിൽ സ്വഭാവത്തിന്റെ പ്രകടനത്തോടെ അവസാനിക്കുന്ന ന്യായവിധി പ്രക്രിയയിൽ പൂർത്തമായാക്കപ്പെടുന്നതും. പന്ത്രണ്ടാം വാക്യം ലോകം എങ്ങനെ രണ്ടു വിഭാഗങ്ങളായി വിഭജിക്കപ്പെടുന്നതും എന്ന് തിരിച്ചറിയിക്കുന്ന മൂന്നാം ദൂതന്റെ സന്ദേശമാണ്; ആ വിഭജനത്തിന്റെ മൂന്നാം ദൂതന്റെ ബാഹ്യ അവതരണത്തിനുള്ള പ്രതിരൂപം, പന്ത്രണ്ടാം വാക്യത്തിൽ പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന മൂന്നാം ദൂതന്റെ ആന്തരിക വിഭജനമാണ്. ഏഴാം, പതിനൊന്നാം, പന്ത്രണ്ടാം വാക്യങ്ങൾ മൂന്നാം ദൂതന്മാരുടെ സന്ദേശമാണ്; ഈ വാക്യങ്ങൾ അന്ത്യദിവസങ്ങളിലെ മുദ്രവിട്ടപ്പെട്ടതാണെന്നു കാണപ്പെടുന്ന വെളിച്ചമാണ്. അന്ത്യദിവസങ്ങളിൽ മൂന്നാം വാക്യങ്ങൾ ശത്രുക്കളെക്കുറിച്ചുള്ള വെളിച്ചമാണ്. അന്ത്യദിവസങ്ങളിൽ മൂന്നാം വാക്യങ്ങൾ ശത്രുക്കളെക്കുറിച്ചുള്ള വെളിച്ചമാണ്. അന്ത്യദിവസങ്ങളിൽ മൂന്നാം വാക്യങ്ങൾ ശത്രുക്കളെക്കുറിച്ചുള്ള വെളിച്ചമാണ്.

പൊരുത്തപ്പെടുന്നതു്.

പത്താം അദ്ധ്യായത്തിലെ ശക്തനായ ദുതനായ ക്രിസ്തുവും യെഹൂദാ ഗോത്രത്തിലെ സിംഹവുമായവൻ ഒരു "സിംഹം" പോലെ ഘോഷിച്ചു; അവന്റെ ആർത്തനാദം, ദാനിയേൽ പത്താം അദ്ധ്യായം പോലെ, മുദ്രവെക്കപ്പെട്ട ഏഴ് ഇടിമുഴക്കങ്ങളെ ഉല്പാദിപ്പിച്ചു. അവ പരസ്പരം സമാന്തരമായ ഭാഗങ്ങളാണ്. ഈ കാരണത്താൽ, പന്ത്രണ്ടാം അദ്ധ്യായത്തിലെ ആ മൂന്ന് കാലഘട്ടങ്ങളും വെളിപ്പാട് പത്താം അദ്ധ്യായത്തിലെ ഏഴ് ഇടിമുഴക്കങ്ങളുമാണ്.

"ഏഴ് ഇടിമുഴക്കങ്ങൾ" എന്നത് ക്രിസ്തുവിനെ ആൽഫയും ഒമേഗയും എന്ന നിലയിൽ സൂചിപ്പിക്കുന്ന മറ്റൊരു പ്രയോഗം മാത്രമാണ്; കാരണം "ഏഴ് ഇടിമുഴക്കങ്ങളുടെ" പ്രധാന പ്രതീകാത്മക അർത്ഥം, അത് 1798 മുതൽ 1844 വരെ നടന്ന "സംഭവങ്ങളുടെ ഒരു രേഖാചിത്രം" പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു എന്നതാകുന്നു; അത് നൂറ്റിനാല്പത്തിനാലായിരത്തിന്റെ ചരിത്രത്തിൽ "തങ്ങളുടെ ക്രമത്തിൽ വെളിപ്പെടുന്ന" "ഭാവി സംഭവങ്ങളിൽ" വീണ്ടും ആവർത്തിക്കപ്പെടുന്നതുമാണ്. അതിനാൽ "ഏഴ് ഇടിമുഴക്കങ്ങൾ" ആൽഫയും ഒമേഗയും ആയിരിക്കുന്നവന്റെ ഒരു പ്രതീകമാണ്; അവൻ ആരംഭവും അവസാനവും, ആദിയും അന്ത്യവും, അടിസ്ഥാനവും ദേവാലയവും, മൂലക്കല്ലും മുടിക്കല്ലും ആകുന്നു—ഏഴ് ഇടിമുഴക്കങ്ങൾ.

ദാനിയേൽ പന്ത്രണ്ടിലെ മൂന്ന് പ്രതീകാത്മക കാലഘട്ടങ്ങളുടെ വെളിച്ചം ഏഴ് ഇടിമുഴക്കങ്ങളുടെ വെളിച്ചത്തോടു പൊരുത്തപ്പെടേണ്ടതാണ്, കാരണം അവ ഒരേ പ്രവാചക രേഖ തന്നെയാകുന്നു. ആദ്യ കാലഘട്ടത്തിൽ ക്രിസ്തു തന്റെ രണ്ട് കൈകളും സ്വർഗ്ഗത്തേക്കു ഉയർത്തുന്നു; വെളിപ്പാട് പത്തിൽ അവൻ ഒരു കൈ ഉയർത്തുന്നതുപോലെ തന്നെ. വെളിപ്പാട് പത്തിൽ, അവന്റെ കൈ പ്രവാചകകാലത്തിന്റെ പ്രയോഗത്തിന്റെ അവസാനത്തിന്റെ പ്രതീകമായി മാറി, പ്രവാചക സമയകാലഘട്ടങ്ങളിൽ നിന്നു വെറും പ്രവാചക കാലഘട്ടങ്ങളിലേക്കുള്ള മാറ്റത്തെ അടയാളപ്പെടുത്തുന്നു. മില്ലറൈറ്റുകൾ പ്രയോഗിച്ചിരുന്ന പ്രധാന പ്രവാചക നിയമത്തിലെ ആ മാറ്റം, ക്രിസ്തുവിന്റെ കാലത്ത് അക്ഷരാർത്ഥത്തിൽ നിന്നു ആത്മീയതയിലേക്കുണ്ടായ പ്രധാന മാറ്റത്താൽ മുൻചിത്രീകരിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു.

തിരഞ്ഞെടുത്ത ഒരു ജനത്തെ നിയമപ്രവാചകീയ വരിയുമായി ബന്ധപ്പെട്ട പ്രധാന പ്രവാചകീയ നിയമം സ്ഥാപിക്കുവാൻ അപ്പൊസ്തലനായ പൗലോസ് ഉയർത്തപ്പെട്ടതിനെക്കുറിച്ചുള്ള പെട്ടെന്ന് ആത്മീയയിസ്രായേലിന്റെ ആരംഭത്തെ തന്നെ, നിയമത്തെ യുതന്നെ പുതുക്കി നിർവ്വചിക്കുന്ന ഒരു പ്രധാന പ്രവാചകീയ നിയമം സ്ഥാപിക്കപ്പെടുന്നതു്. അന്നു മുതൽ അബ്രാഹാമിന്റെ സന്താനമാകുക എന്ന തീർക്കത ബന്ധത്താൽ അല്ല, വിശ്വാസത്താൽ അബ്രാഹാമിന്റെ സന്താനമാകുക എന്നതായിരുന്നു. ഈ പ്രവാചകീയ സിദ്ധാന്തം പ്രധാനമായും പൗലോസിന്റെ എഴുത്തുകളിലൂടെ സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടു; ഈ കാര്യത്തിൽ അവൻ വെളിപ്പാട് പത്താം അദ്ധ്യായത്തിലെ ക്രിസ്തുവിന്റെ ഒരു മുൻരൂപമായി നിന്നു. 1844-ൽ

സമയത്ത് റിന്റെ പ്രവാചകീയ പ്രയോഗത്തെ മാറ്റുകയും അവസാനിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു.

മനുഷ്യവർഗത്തോടുള്ള ഉടമ്പടി മഴവില്ലാൽ പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെടുന്നു; നോഹയുടെ പെട്ടകം പ്രളയത്തിനു മുമ്പും ശേഷവും വ്യക്തമായി തിരിച്ചറിയപ്പെട്ട തിരഞ്ഞെടുത്ത ഒരു ജനവും ഇല്ലായിരുന്ന ഒരു കാലഘട്ടത്തെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു. അബ്രാഹാമിന്റെ വിളി മനുഷ്യവർഗത്തോടുള്ള ദൈവത്തിന്റെ പ്രവചനാത്മക ബന്ധത്തിൽ ഒരു വലിയതും ഗൗരവമുള്ളതുമായ മാറ്റത്തെ പ്രതിനിധീകരിച്ചു. അബ്രാഹാമിനോടു ചെയ്ത ഉടമ്പടി ഉടമ്പടി-ചരിത്രത്തിന്റെ പ്രവാഹത്തിൽ ഒരു പ്രധാനപ്പെട്ട വഴിത്തിരിവിനെ പ്രതിനിധീകരിച്ചു; അങ്ങനെ ചെയ്യുന്നതിലൂടെ അത് പൗലോസിന്റെ ദിവസങ്ങളിൽ അക്ഷരാർത്ഥത്തിൽ നിന്നു ആത്മീയത്തിലേക്കുള്ള മഹത്തായ മാറ്റത്തിനും, 1844-ൽ സമയപ്രയോഗത്തിൽ നിന്നു സമയപ്രയോഗമില്ലായ്മയിലേക്കുള്ള മാറ്റത്തിനും മാതൃകയായി.

മനുഷ്യകുലത്തോടുള്ള ദൈവത്തിന്റെ നിയമത്തിലെ ആദ്യത്തെ മാറ്റം ഏദേൻതോട്ടത്തിലായിരുന്നു; അതിൽ വ്യക്തമായി പ്രകടമായ പരിണാമം ജീവവ്യക്ഷത്തിന്മേലുള്ള നിയന്ത്രണങ്ങളായിരുന്നു, അതോടൊപ്പം വസ്ത്രധാരണത്തിലും ഒരു മാറ്റം ഉണ്ടായി—ആത്മീയപ്രകാശത്തിൽ നിന്ന് യഥാർത്ഥ ആട്ടിൻതോലിലേക്കുള്ള മാറ്റം. നിയമചരിത്രത്തിലെ അടുത്ത മഹത്തായ മാറ്റം പ്രളയമാണ്; ആദ്യ മഹത്തായ നിയമമാറ്റത്തിൽ ആദാം പ്രതിനിധീകരിച്ചതുപോലെ അതിനെ നോഹയും പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു. തുടർന്ന് അബ്രാഹാമിനോടുകൂടെ തിരഞ്ഞെടുത്ത ഒരു ജനതയിലേക്കുള്ള മാറ്റം വന്നു; അത് മോശയിലേക്കു നയിച്ചു, അവൻ ഒരു ദിവസം ഒരു വർഷത്തെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു എന്ന പ്രവചനാത്മക സിദ്ധാന്തങ്ങളെ അവതരിപ്പിക്കുന്നു. 1844 വരെ ആ സിദ്ധാന്തം പ്രാബല്യത്തിലുണ്ട്; അന്നാണ് മറ്റൊരു മഹത്തായ നിയമമാറ്റം സംഭവിച്ചത്. നിയമചരിത്രത്തിലെ മഹത്തായ യുഗങ്ങളിൽ ദൈവത്തിന്റെ പ്രവചനവചനത്തിലെ ഒരു സിദ്ധാന്തത്തിൽ എല്ലായ്പ്പോഴും ഒരു മഹത്തായ മാറ്റം ഉണ്ടായിരിക്കും. ഒരു ലക്ഷം നാൽപ്പത്തിനാലായിരത്തിന്റെ ചരിത്രകാലഘട്ടത്തിലെ ആ മാറ്റം ആൽഫാ ഒമേഗ സത്യമാണ് എന്നതാണ്. ആൽഫയും ഒമേഗയും എന്നത് ദൈവത്തിന്റെ വചനത്തിൽ അവസാനകാലം എല്ലായ്പ്പോഴും ആരംഭംകൊണ്ടാണ് ദൃഷ്ടാന്തീകരിക്കപ്പെടുന്നത് എന്ന സിദ്ധാന്തമാണ്. ആ ആൽഫ-ഒമേഗ സിദ്ധാന്തത്തോടു ചേർന്നിരിക്കുന്നത് എബ്രായ പദമായ "സത്യം" എന്നതിന്റെ ത്രിതല ഘടനയാണ്.

ശേഷിപ്പുള്ള ജനത്ത് റിന്റെ ചരിത്രകാലത്ത് "സംഭവിക്കുന്ന പ്രധാന പ്രവചനപരിവർത്തനം, ഓരോ പ്രധാന നിയമചരിത്രങ്ങളിലും നേരിട്ടു തന്നെ പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു; അതുപോലെതന്നെ സത്യത്ത് റിന്റെ മറ്റു രേഖകളിലും അതു പ്രതിഫലിക്കുന്നു. യേശു ഓവു 22:22-ൽ എല്യൂറക്കീമിന്റെ മേൽ വെക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത് "താക്കേ ഓൽ"

“ഇനി കാലമില്ല” എന്നു പ്രഖ്യാപിക്കുന്നതിന് തൊട്ടുമുമ്പുള്ള വാക്യങ്ങളിൽ, ദാനിയേൽ പന്ത്രണ്ടിലെ സത്യങ്ങളെപ്പോലെ തന്നെ മുദ്രവെക്കപ്പെട്ടിരുന്ന ഏഴ് ഇടിമുഴക്കങ്ങളെ ക്രിസ്തു അവതരിപ്പിച്ചു. പന്ത്രണ്ടാം അദ്ധ്യായത്തിൽ ചണവസ്ത്രം ധരിച്ച മനുഷ്യൻ ഇരു കൈകളും ഉയർത്തിപ്പിടിക്കുന്നതിന്റെ സന്ദർഭം ദാനിയേലിന്റെ പുസ്തകത്തിന്റെ മുദ്രതൂറക്കലാണ്; വെളിപ്പാട് പത്തിൽ സിംഹമായ ക്രിസ്തുവിന്റെ സന്ദർഭം ഏഴ് ഇടിമുഴക്കങ്ങളുടെ മുദ്രവെക്കലാണ്. സിസ്റ്റർ വൈറ്റ് ഏഴ് ഇടിമുഴക്കങ്ങളുടെ മുദ്രവെക്കലിനെ ദാനിയേലിന്റെ പുസ്തകത്തിന്റെ മുദ്രവെക്കലുമായി സമന്വയിപ്പിക്കുന്നു.

ഏഴ് ഇടിമുഴക്കം ഒരു ശ്വേതിപ്പാട്ടുപത്തു പ്രപഞ്ചനാഥാവിന്റെ സാക്ഷ്യം കൂടാതെ 1840 മുതൽ 1844 വരെയുള്ള മില്ലറൈറ്റുകളുടെ ചരിത്രം എന്നിവയാൽ നിർവ്വചിക്കപ്പെടുന്ന ഈ ചരിത്രം ഒരു ലക്ഷ്യത്താണിത്.

നാൽപ്പത്തു ഗുണലായിരത്തു നിന്നെ ചരിത്രത്തു നിൽവീണ്ടു
 ആവർത്തനം ക്ഷണപ്പെടുന്നതു. അതേ ഭാഗത്തു നിൽക്കുകയും പ്രസംഗിക്കുകയും
 "ഏഴു ഇടിമുഴക്കം" ഇതിൽ പ്രകടിപ്പിക്കപ്പെട്ട യോഹന്നാന്നു നല്ലപ്പെട്ട
 വെളിച്ചം ഒന്നു മഞ്ഞെയും രണ്ടാമത്തെയും ദൂതന്മാരുടെ സന്ദേശങ്ങൾ
 കീഴിൽ സംഭവിക്കുന്നതിനുള്ള സംഭവങ്ങൾ ഇവിടെ ഒരു ചിത്രീകരണമായിരുന്നു.
 ജനങ്ങൾ ഈ കാര്യങ്ങൾ ശ്രദ്ധിക്കുന്നതു ഏറ്റവും ഉചിതമായിരുന്നു. ഇല്ല;
 കാരണം അവരുടെ വിശ്വാസം നിർബന്ധമായും
 പരീക്ഷിക്കപ്പെട്ടേണ്ടതായിരുന്നു. ദൈവത്തു നിന്നെ ക്രമത്തു നിൽക്കുകയും
 അത്ഭുതകരവും ഉന്നതവുമായ സത്യങ്ങൾ ശ്രദ്ധിക്കപ്പെടും."
 മിശിഖം ദൈവം കർമ്മങ്ങൾ തങ്ങൾ ശ്രദ്ധിക്കുന്നതിനായി നേരിടേണ്ടിവരുമെന്നു
 മനസ്സിലായിരുന്നു. കാരണം അവരുടെ അറിവില്ലായ്മ അവരെ
 പരീക്ഷിക്കുന്നതിനായിട്ടായിരുന്നു നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ടിരുന്നതു.
 മിശിഖം ദൈവം കർമ്മങ്ങൾ ഏതെങ്കിലും "ഉന്നത സത്യങ്ങൾ" ശ്രദ്ധിക്കപ്പെട്ടിരുന്ന
 അതായത്, നിയമചരിത്രത്തു നിൽക്കുകയും "പ്രധാന പ്രവചനപരമായ
 മാറ്റങ്ങൾ" അവർ പ്രതീക്ഷിച്ചിരുന്നില്ല.

"ഈ കാര്യങ്ങൾ" അറിയുന്നതു മിശിഖം ദൈവം "ജനങ്ങൾക്ക് ഏറ്റവും
 നല്ലതല്ലായിരുന്നു" എങ്കിലും, ഒരു ലക്ഷത്തി നാൽപ്പത്തിനാലായിരം പേർ
 അതേ ചരിത്രത്താൽ പരീക്ഷിക്കപ്പെടുന്നു; എന്നാൽ ചരിത്രത്തെ
 നിർദ്ദോഷമായി തെറ്റിദ്ധരിച്ചതിനാൽ അല്ല, മറിച്ച്
 നിങ്ങൾക്കറിയാത്തതായ ഒരു ചരിത്രം
 മനസ്സിലാക്കാതിരിക്കുന്നതിനാലാണ്. അതേ പരീക്ഷണമാകുന്നു, എന്നാൽ
 മറിച്ച് ഉള്ള രീതിയിൽ. വെളിച്ചം പത്തു അദ്ധ്യായത്തിലെ യോഹന്നാൻ,
 ആദ്യവും പ്രധാനമായും, ഒരു ലക്ഷത്തി നാൽപ്പത്തിനാലായിരം പേരെ
 പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു; രണ്ടാം നിലയിൽ മാത്രമാണ് അവൻ
 ഒന്നാമത്തെയും രണ്ടാമത്തെയും ദൂതന്മാരുടെ മിശിഖം പ്രസ്ഥാനത്തെ
 പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നത്. ചെറിയ പുസ്തകം താൻ ഭക്ഷിക്കുന്നതിന് മുമ്പെ
 അതു മധുരമായിരിക്കും, പിന്നെ കയ്പായിരിക്കും എന്നു യോഹന്നാനെ
 മുൻകൂട്ടി അറിയിക്കപ്പെട്ടതായി നിങ്ങൾ കാണുമ്പോൾ ഇത്
 തിരിച്ചറിയപ്പെടുന്നു. അതിന്റെ അർത്ഥം എന്തെന്നു മിശിഖം ദൈവം
 അറിയുന്നതു അവർക്ക് ഏറ്റവും നല്ലതായിരുന്നില്ല; എന്നാൽ ചെറിയ
 പുസ്തകം മിശിഖം ദൈവം ഭക്ഷിച്ചപ്പോൾ എന്തു സംഭവിച്ചതെന്നു മുൻകൂട്ടി
 അറിയുന്ന ഒരു ജനത്തെ യോഹന്നാൻ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു.

ഞാൻ ദൂതന്റെ അടുക്കൽ ചെന്നു അവനോടു: ആ ചെറിയ പുസ്തകം
 എനിക്കു തരിക എന്നു പറഞ്ഞു. അവൻ എന്നോടു പറഞ്ഞു: അതു
 എടുത്തു തിന്നുക; അതു നിന്റെ വയറിനെ കഷ്ടമാക്കും; എങ്കിലും
 നിന്റെ വായിൽ അതു തേനുപോലെ മധുരമായിരിക്കും. ഞാൻ
 ദൂതന്റെ കയ്യിൽനിന്നു ആ ചെറിയ പുസ്തകം വാങ്ങി തിന്നു; അതു
 എന്റെ വായിൽ തേനുപോലെ മധുരമായിരുന്നു; എന്നാൽ അതു
 തിന്നുതീർന്ന ഉടനെ എന്റെ വയർ കഷ്ടമായി. വെളിപ്പാട് 10:9, 10.

അദ്ധ്യായം പത്തു നിൽക്കുകയും പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന 1840 മുതൽ 1844
 വരെയുള്ള കയ്പും മധുരവും കലർന്ന അനുഭവത്തെക്കുറിച്ചു

യോഹന്നാന്നോട് മുമ്പേ അറിയിക്കപ്പെടുന്ന ദുഃഖം തുറന്നു വെക്കുകയും വാക്യങ്ങളിൽ അത്യന്തം വ്യക്തമായി പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ആ അനുഭവം, രണ്ടാമതൽ നാലുവരെ വാക്യങ്ങളിലും വ്യക്തമായി തിരിച്ചറിയപ്പെടുന്ന ദുഃഖം.

അവന്റെ കയ്യിൽ തുറന്നിരിക്കുന്ന ഒരു ചെറിയ പുസ്തകം ഉണ്ടായിരുന്നു; അവൻ തന്റെ വലങ്കാൽ സമുദ്രത്തിന്മേലും ഇടങ്കാൽ ഭൂമിയിന്മേലും വെച്ചു. സിംഹം ഗർജ്ജിക്കുന്നതുപോലെ അവൻ ഉച്ചത്തിലുള്ള സ്വരത്തിൽ നിലവിളിച്ചു; അവൻ നിലവിളിച്ചപ്പോൾ ഏഴ് ഇടിമുഴക്കങ്ങൾ തങ്ങളുടെ ശബ്ദങ്ങൾ ഉച്ചരിച്ചു. ഏഴ് ഇടിമുഴക്കങ്ങൾ തങ്ങളുടെ ശബ്ദങ്ങൾ ഉച്ചരിച്ചുകഴിഞ്ഞപ്പോൾ ഞാൻ എഴുതുവാൻ ഒരുങ്ങി; എന്നാൽ സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്ന് ഒരു ശബ്ദം എന്നോടു പറഞ്ഞതു ഞാൻ കേട്ടു: “ഏഴ് ഇടിമുഴക്കങ്ങൾ ഉച്ചരിച്ച കാര്യങ്ങൾ മുദ്രവെച്ചു കൊൾക; അവ എഴുതരുതു.” വെളിപ്പാട് 10:2-4.

“ഏഴ് ഇടിമുഴക്കങ്ങൾ” ആദ്യത്തെയും രണ്ടാമത്തെയും ദൂതന്മാരുടെ കീഴിൽ സംഭവിക്കാനിരുന്ന “സംഭവങ്ങളുടെ ഒരു രേഖാചിത്രീകരണത്തെ” പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു; കൂടാതെ “അവയുടെ ക്രമത്തിൽ വെളിപ്പെടാനിരിക്കുന്ന ഭാവി സംഭവങ്ങളെയും” പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു. “ഏഴ് ഇടിമുഴക്കങ്ങൾ” മില്ലറൈറ്റുകളുടെ ചരിത്രം ഒരു ലക്ഷത്തി നാല്പത്തിനാലായിരത്തിന്റെ ചരിത്രത്തിൽ ആവർത്തിക്കപ്പെടുന്നു എന്ന സത്യത്തെയും, 1798-ലും അതിനുശേഷവും അന്ത്യകാലത്ത് മുദ്രയടിച്ചിട്ടില്ലാത്ത സത്യങ്ങൾ ദൈവജനത്തിന്റെ അന്ത്യദിനങ്ങളിൽ സത്യത്തിന്റെ ഒരു മുദ്രയടിച്ചിട്ടില്ലാത്ത പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു എന്ന സത്യത്തെയും സൂചിപ്പിക്കുന്നു. വെളിപ്പാട് പത്താം അദ്ധ്യായത്തിലെ യേശു, ദാനിയേൽ പന്ത്രണ്ടാം അദ്ധ്യായത്തിലെ യേശുവിനോടു യോജിച്ചുനിൽക്കുന്നു. ഇരു ഭാഗങ്ങളിലും അന്ത്യദിനങ്ങളിലെ പരീക്ഷണസത്യത്തിന്റെ മുദ്രയിടലും മുദ്രയടിച്ചിടലും അവതരിപ്പിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

ഏഴാം വാക്യത്തിൽ യേശുവാണ് സംസാരിക്കുന്നത്, എന്നാൽ പതിനൊന്നും പന്ത്രണ്ടും വാക്യങ്ങളിൽ ഗബ്രിയേൽ ദാനിയേലിനോടാണ് സംസാരിക്കുന്നത് എന്ന് ചിലർ വാദിച്ചേക്കാം; എങ്കിലും ഈ മൂന്ന് ഭാഗങ്ങളിലുമെല്ലാം യേശുവാണ് സംസാരിക്കുന്നത് എന്നും മനസ്സിലാക്കാം. ഈ വിഷയത്തിന്റെ ഏത് വശം സ്വീകരിച്ചാലും, ദാനിയേൽ മുഖാന്തരം സംസാരിക്കുന്നത് ക്രിസ്തുവിന്റെ സ്വരമാണ്; പന്ത്രണ്ടാം അദ്ധ്യായത്തിലെ മൂന്ന് പ്രവചനകാലങ്ങളും ക്രിസ്തുവിന്റെ വചനങ്ങളാണ്; അവൻ സത്യത്തിന്റെ ഘടനയിൽ ഈ മൂന്ന് കാലഘട്ടങ്ങളെ അവതരിപ്പിക്കുന്നു. ഈ മൂന്ന് കാലഘട്ടങ്ങളും മുദ്രവെക്കപ്പെട്ടിരിക്കയാൽ, അവ ഒരേയൊരു ത്രിമുഖ പ്രതീകമായി നിലകൊള്ളുന്നു.

ഏഴാം വാക്യം അത്ഭുതങ്ങളുടെ സമാപ്തിയെ അഭിസംബോധന ചെയ്യുന്ന ദുഃഖം ക്രിസ്തു അതിപരിശുദ്ധ സ്ഥാനത്തു നിൽവഹിക്കുന്ന അന്ത്യ മിഥ്യപ്രവർത്തനത്തെ അന്തിമമായി തിരിച്ചറിയുന്ന ദുഃഖം, അതായത്, അവൻ ഒരു ലക്ഷ

നാൽപ്പത്തു നാലായിരം പേരുടെ പാപങ്ങൾ ശ്രദ്ധിച്ചുകൊണ്ട് അവരെ മുദ്രകുത്തുന്ന പ്രവൃത്തിയെ. ഒന്നാം വാക്യം “അത്ഭുതങ്ങൾ ശ്രീ” എന്നു തിരിച്ചറിയിക്കുന്ന; മൂന്നാം വാക്യങ്ങൾ ഉൽഭവസാന്നിദ്ധ്യം തും “അത്ഭുതങ്ങൾ ശ്രീ” എന്നു പറയുന്ന ത്കാത്ത റ്റുന്ത ആദ്യ നിരാശ അനുഭവിക്കുന്ന വർദ്ധാഗ്യ വാമ റാകുന്ന തായി തിരിച്ചറിയിക്കുന്ന. മദ്ധ്യകാലത്തു ലുള്ള കാലഘട്ടം, ഞായറാഴ്ച നിയമ പ്രതിസന്ധിക്കു ചലത്ത മനുഷ്യ വർഗത്തു നിന്നെ കലാപത്തെ തിരിച്ചറിയിക്കുന്ന തോടൊപ്പം, ഞായറാഴ്ച നിയമത്തു ലേക്കു നയിക്കുന്ന കാലഘട്ടം ഒരു ലക്ഷ്യത്തു നാൽപ്പത്തു നാലായിരം പേരുടെ തയ്യ റെടുപ്പു നിന്നെ കലമാണെന്നു തും തിരിച്ചറിയിക്കുന്ന. ഈ വാക്യങ്ങൾ ളൊക്കെ യും ദാനിയേലിന്നെ ജനത്തു നീന്തേൽ “അന്തർ കാലത്തു സംഭവിക്കേണ്ടതു” എന്നു റണെന്നു തിരിച്ചറിയിക്കുന്ന. ഈ മൂന്നാം വാക്യങ്ങൾ ളും ഒരു ലക്ഷ്യത്തു നാൽപ്പത്തു നാലായിരം പേരുടെ ശുദ്ധീകരണം എന്ന വിഷയത്തെ യാണു സംബന്ധിക്കുന്ന ത്. ആദ്യ കാലഘട്ടം മൂന്നാം കാലഘട്ടവുമായി ഒത്തു ചേരുന്ന; മദ്ധ്യ കാലഘട്ടം ലോകമൊട്ടു ക്കു മുള്ള കലാപത്തെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്ന. അവർ അർമ്മ ഗെദ്ദേ റ്റു ലേക്കു അണിനിരന്നു സഞ്ചരിക്കു ന്നു.

ആ മൂന്നു കാലഘട്ടങ്ങളും ഏഴ് ഇടിമുഴക്കങ്ങളാണെങ്കിൽ, ആ മൂന്നു വാക്യങ്ങളും “തങ്ങളുടെ ക്രമത്തിൽ വെളിപ്പെടുത്തപ്പെടുന്ന ഭാവി സംഭവങ്ങളെ” തിരിച്ചറിയേണ്ടതുണ്ട്; അപ്പോൾ ആ “ഭാവി സംഭവങ്ങൾ” 1840 മുതൽ 1844 വരെ “ഒന്നാംതെയ്യം രണ്ടാം ദൂതന്മാരുടെയും കീഴിൽ സംഭവിച്ച സംഭവങ്ങളുടെ വിശദീകരണവുമായി” ഒത്തുചേരും. ഈ പ്രസ്ഥാനം സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്ന സത്യങ്ങളിൽ, പ്രാരംഭ മുൻഗാമികളുടെ ധാരണയിൽ നിന്നു വ്യക്തമായി വ്യത്യസ്തമായ പലതുമുണ്ട്; എങ്കിലും ആ സത്യങ്ങളൊക്കെയും മുൻഗാമികളുടെ ധാരണയുമായി യോജിച്ചിരിക്കുന്നു. മില്ല്റൈറ്റുകളിൽ നിന്നാർംഭിച്ച് ഇന്നുവരെ പ്രവചനബന്ധിയായ ഒരു പ്രധാന മാറ്റം ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. “ഒരു ദിവസം = ഒരു വർഷം” എന്ന സിദ്ധാന്തം അതിന്നെ പരമ്പരാഗത ഉദാഹരണമാണ്, എങ്കിലും മറ്റുള്ളവയും ഉണ്ട്. ഇത്തരത്തിലുള്ള ഒരു പ്രധാന പ്രവചനപരമായ മാറ്റത്തിന്നെ ഉദാഹരണം ഏഴ് ഇടിമുഴക്കങ്ങളോടുള്ള ബന്ധത്തിൽ പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെടുന്നു.

പത്താം അധ്യായത്തിന്നെ അവസാന വാക്യത്തിൽ യോഹന്നാനോടു വീണ്ടും പ്രവചിക്കണം എന്നു കല്പിക്കപ്പെട്ടതിനു ശേഷം—അതിലൂടെ പത്താം അധ്യായത്തിലെ ചരിത്രം മില്ല്റൈറ്റ് പ്രസ്ഥാനത്തെയും ഒരു ലക്ഷ്യത്തി നാല്പ്പത്തിനാലായിരത്തെയും പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നുവെന്ന കാര്യം ഊന്നിപ്പറയപ്പെടുമ്പോൾ—ആലയത്തെ അളക്കുന്നതിനായി അവൻ ഒരു അളവുകോൽ കൊടുത്തു; എന്നാൽ പ്രാകാരം വിട്ടുകൊടുത്തുവെന്നു അവനോടു പറഞ്ഞു.

എന്നിരിക്കു ന്നു ഒരു ദണ്ഡു പോലെയുള്ള ഒരു അളവുകോൽ കൊടുക്കു പ്പെട്ടു ദൂതൻ നിന്നു കൊണ്ടു പറഞ്ഞു: എഴുന്നേറ്റു ദൈവത്തു നിന്നെ മന്ദിരവ

യാഗപീഠവും അവിടെ ആരാധിക്കുന്ന വരെയും അളക്കുക. എന്നാൽ മന്ദിരത്തിന്റെ പുറത്തുള്ള പ്രാകാരം വിട്ടുകൊടുക്കുക; അതിനെ അളക്കരുതു; കാരണം അത് ജാതികൾക്കു കൊടുത്തതായിരിക്കുന്നതല്ല; അവർ വിശുദ്ധ നഗരത്തെ നാൽപ്പത്തിനാലു മാസം കാൽകൊണ്ടു ചവിട്ടിക്കളയും. വെളിപ്പാട് 11:1, 2.

1844-നുശേഷമുള്ള കാലഘട്ടത്തിൽ ആലയത്തെ അളക്കുമ്പോൾ, പ്രാകാരമായി പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ജാതികളെ വിട്ടുകളയണമെന്ന് യോഹന്നാനോട് പറയപ്പെടുന്നു. 1844-ലെ ഈ ദൃഷ്ടാന്തം, ദൈവം അന്നേരം പുതിയ നിയമത്തിന്റെ ഒരു വധുവിനെ തിരഞ്ഞെടുത്തിരുന്നതായും, തുടർന്ന് അവന്റെ വധുവിനും പ്രാകാരത്തിനും ഇടയിൽ ഒരു വ്യത്യാസം സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടതായും സൂചിപ്പിച്ചു. സിസ്റ്റർ വൈറ്റ് വ്യക്തമായി പറയുന്നു: പ്രാകാരം ജാതികളെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു, ആലം ദൈവത്തിന്റെ തിരഞ്ഞെടുത്ത ജനത്തെയാണ് പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നത്; The Desire of Ages എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിലെ "The Outer Court" എന്ന അധ്യായം വായിച്ചാൽ മതി.

1844-ൽ ദൈവത്തിന്റെ തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട ജനമായി പുതുതായി മാറിയ മില്ലറൈറ്റുകൾക്കാണ് യോഹന്നാൻ ചിത്രീകരിക്കുന്നത്. കയ്യും മാധുര്യവും കലർന്ന സന്ദേശം ഇപ്പോൾ മാത്രമേ അനുഭവിച്ചിരുന്ന മില്ലറൈറ്റുകൾക്കും, ജാതികളായി പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെട്ടിരുന്ന നാമമാത്ര ക്രിസ്തീയ ലോകത്തിന്റെ ശേഷിപ്പിനും ഇടയിൽ ഒരു വ്യത്യാസം സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടു.

1840 മുതൽ ആദ്യ നിരാശവരെ അടിസ്ഥാനം സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടു; അർദ്ധരാത്രി നിലവിളിയുടെ പ്രഖ്യാപനകാലത്ത് ദേവാലയം പൂർത്തിയായി. തുടർന്ന് മഹാനിരാശ വന്നു; അപ്പോൾ യോഹന്നാനോടു എഴുന്നേറ്റു അളക്കുവാൻ, എന്നാൽ ജാതികളെ വിട്ടേക്കുവാൻ, കല്പിക്കപ്പെട്ടു. യോഹന്നാൻ ന്യായവിധിയുടെ ആരംഭത്തെ ദൃഷ്ടാന്തീകരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു; അതുകൊണ്ടുതന്നെ പ്രചോദനം, ഈ വാക്യങ്ങളിൽ, യോഹന്നാന്റെ അളക്കലിനെ അന്വേഷണന്യായവിധിയുടെ പ്രതീകമായി പ്രയോഗിക്കുന്നു. അളക്കലിന്റെ പ്രതീകമായി യോഹന്നാനെക്കുറിച്ചു നാം ഇപ്പോൾ പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നത്, സാധാരണ അഡ്വെന്റിസ്റ്റ് ബോധ്യവുമായി യോജിച്ചിരിക്കുന്നു; എന്നാൽ ഈ പ്രസ്ഥാനത്തിൽ, ഈ പ്രതീകത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ബോധ്യത്തിൽ ഒരു പ്രധാന മാറ്റമുണ്ടായി.

മില്ലറൈറ്റ് ധാരണയോടു യോജിച്ചുകൊണ്ട്, പത്താം അധ്യായത്തിൽ യോഹന്നാനാൽ പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന മില്ലറൈറ്റുകളുടെ ചരിത്രത്തിനുള്ളിൽ തന്നെ നൂറ്റിനാല്പത്തിനാലായിരം ആകേണ്ടിയിരുന്ന സമാന്തരമായൊരു പ്രസ്ഥാനത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ഒരു പ്രവചനവും ഉണ്ടായിരുന്നുവെന്ന് ഞങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കി. മില്ലറൈറ്റ് ചരിത്രത്തിന്റെ അളവുകൾ എടുത്ത് ജാതികളുടെ കാലം ഒഴിവാക്കിയാൽ, യോഹന്നാൻ അളന്നുകൊണ്ടിരുന്ന അതേ ആലയത്തെ നിങ്ങൾക്ക് കാണാനാകുമെന്നതും ഞങ്ങൾ തിരിച്ചറിഞ്ഞു.

1798-ൽ അവസാനിക്കുന്ന ഒരു 2520-വർഷക്കാല പ്രവചനവും മറ്റൊന്ന് 1844-ൽ അവസാനിക്കുന്നതുമായതിനാൽ, ക്രിസ്തു മില്ലറൈറ്റ് ദേവാലയം പണിതത് നാല്പ്പത്താറ് വർഷങ്ങളുടെ ഒരു കാലയളവിലാണെന്ന് വെളിപ്പെട്ടു. യോഹന്നാൻ പ്രാകാരത്തെ ജാതികൾ എന്നു തിരിച്ചറിഞ്ഞു; കൂടാതെ ജാതികളുടെ ഒരു പ്രവചനാത്മക “കാലങ്ങൾ” ഉണ്ട്.

അവർ വാളിന്റെ ധാരയിൽ വീഴും; സകല ജാതികളിലേക്കും ബദ്ധരായി കൊണ്ടുപോകപ്പെടും; ജാതികളുടെ കാലം പൂർത്തിയാകുന്നതുവരെ യെരൂശലേം ജാതികളാൽ ചവിട്ടിക്കളയപ്പെടും. ലൂക്കാ 21:24.

ജാതികളുടെ “കാലങ്ങൾ” ബഹുവചനത്തിലാണ്; അതു ശാബ്ദിക ഇസ്രായേലും ആത്മീയ ഇസ്രായേലും ചവിട്ടിമെതിക്കപ്പെട്ടിരുന്ന രണ്ടു കാലഘട്ടങ്ങളെ സൂചിപ്പിക്കുന്നു. പൗരാണിക മതവിശ്വാസത്തിന്റെ ചവിട്ടിമെതിക്കൽ, അതിനെ തുടർന്ന് പാപ്പാധിപത്യത്തിന്റെ ചവിട്ടിമെതിക്കൽ—ഇവയിൽ രണ്ടാമത്തെയും അവസാനത്തെയും ഘട്ടം 1798-ൽ അവസാനിച്ചു. എന്തു അവകാശവാദങ്ങൾ ഉന്നയിക്കപ്പെട്ടാലും, ആദ്യദൂതന്റെ വരവോടെ ജാതികളുടെ “കാലങ്ങൾ” 1798-ൽ അവസാനിച്ചു. യോഹന്നാൻ അളക്കൽ ആരംഭിക്കേണ്ടിയിരുന്നത് 1798-ലായിരുന്നു; അതിനു മുമ്പല്ല. അവൻ 1844-ലെ ചരിത്രത്തിൽ സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടിരുന്നതുകൊണ്ട്, 1798-ൽ അവസാനിച്ച കാലഘട്ടത്തെ ഒഴിവാക്കുക എന്നത് പ്രാകാരത്തെ ഒഴിവാക്കുക എന്നതായിരുന്നു; അങ്ങനെ ചെയ്യുന്നതിലൂടെ നിയമത്തിന്റെ ദൂതൻ മില്ലറൈറ്റ് ആലയത്തെ ഉയർത്തിപ്പണിത നാൽപ്പത്തിയാറു വർഷങ്ങളെ നിങ്ങൾ വെളിപ്പെടുത്തുന്നു. ഇതുമായി ബന്ധപ്പെട്ട അനേകം സത്യങ്ങൾ ഈ പ്രയോഗത്തിൽനിന്ന് ഉദ്ഭവിക്കുന്നുവെങ്കിലും, ഞാൻ ഇത് വെറും ഒരു ഉദാഹരണമായി മാത്രമാണ് ഉപയോഗിക്കുന്നത്—പയനിയർമാരുടെ ധാരണയിൽനിന്ന് വ്യത്യസ്തമായ ഒരു വെളിച്ചത്തിന്റെ ഉദാഹരണമായി; എന്നാൽ ആ വെളിച്ചം മൂലസത്യങ്ങൾക്ക് വിരോധമല്ല, മറിച്ച് ഇനി കാലനിർണ്ണയം പ്രയോഗിക്കുന്നതുമല്ല.

ആ പ്രത്യേക സത്യം 9/11-ന് മുമ്പേ തിരിച്ചറിഞ്ഞിരുന്നതായിരുന്നു, എന്നാൽ 9/11-ന് ശേഷമാണ് അത് യഥാർത്ഥത്തിൽ ആഴത്തിൽ സ്ഥാപിതമായത്. യോഹന്നാൻ ആലയത്തെ അളക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ചുള്ള സത്യം ഏഴ് ഇടിമുഴക്കങ്ങളിൽ നിന്ന് വേർതിരിക്കാനാവില്ല, കാരണം അത് അതേ ഭാഗം തന്നെയാണ്. ദാനിയേൽ പന്ത്രണ്ടാം അധ്യായത്തിലെ “അതിശയകാര്യങ്ങൾ” നിവൃത്തിയാകുന്ന കാലഘട്ടം വരെയും മുദ്രയിട്ടിരുന്നതായ ഏഴ് ഇടിമുഴക്കങ്ങളുടെ പ്രയോഗത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ഒരു സത്യം ഉണ്ട്. ജൂലൈ 2023-ന് ശേഷമത്രേ മുദ്രയിടപ്പെട്ട “ഏഴ് ഇടിമുഴക്കങ്ങളുടെ” പ്രയോഗം ദാനിയേൽ പന്ത്രണ്ടാം അധ്യായത്തിലെ മൂന്ന് വാക്യങ്ങളോടും പൂർണ്ണമായി ഒത്തുചേരുന്നു; അല്ലെങ്കിൽ, ഞാൻ പറയേണ്ടതെങ്കിൽ, അതു അവയെ ആഴത്തിലുള്ള രീതിയിൽ പരിപൂരകമാക്കുന്നു.

ദാനിയേൽയും വെളിപ്പാടും എന്ന പുസ്തകങ്ങളുടെ ബന്ധം വിവരണം ചെയ്യാൻ സിസ്റ്റർ വൈറ്റ് compliment എന്ന പദമല്ല, complement എന്ന പദമാണ് ഉപയോഗിക്കുന്നത്. "പരിപൂർണ്ണതയിലേക്ക് കൊണ്ടുവരുക" എന്നർത്ഥമുള്ള complement എന്നത്, ഈ രണ്ടു പ്രസ്താവകപുസ്തകങ്ങൾ പരസ്പരം ചെയ്യുന്നതുതന്നെയാണ്. 2023 ജൂലൈയ്ക്ക് ശേഷമുള്ള ദാനിയേൽ പുസ്തകത്തിന്റെ പന്ത്രണ്ടാം അധ്യായത്തിൽ മുദ്രവിമോചിതമാകുന്ന ഇടിമുഴക്കങ്ങൾ, അതിലുള്ള സന്ദേശത്തെ പരിപൂർണ്ണതയിലേക്ക് കൊണ്ടുവരുന്ന ഏഴ് ഇടിമുഴക്കങ്ങളെ തുറന്നുകാണിക്കുന്നതു, സത്യത്തിന്റെ ഘടനയോടു ചേർന്നുള്ള ആത്മീയതയും ദൈവത്തെയും സിദ്ധമാണ്.

ജാതികളുടെ "കാലങ്ങൾ" 1798-ൽ നിറവേറ്റപ്പെട്ടു; അതു 1260 വർഷങ്ങളുള്ള രണ്ടു കാലഘട്ടങ്ങളെ സൂചിപ്പിക്കുന്നു—ആദ്യമായി വിഗ്രഹാരാധനയും പിന്നീട് പാപ്പാധിപത്യവും വിശുദ്ധമന്ദിരത്തെയും സൈന്യത്തെയും ചവിട്ടിമെതിച്ചതായ കാലങ്ങളെ. മന്ദിരം അളക്കുമ്പോൾ, പ്രാകാരം വിട്ടുകളയേണ്ടതാകുന്നു; പ്രാകാരം 1798 വരെ വ്യാപിക്കുന്നു; എന്നാൽ 1844-ന് ശേഷം കാലം ഇനി ഇല്ല. ഇന്നത്തെ സാഹചര്യത്തിൽ, 1260 വർഷങ്ങൾ മന്ദിരത്തിന്റേയും പ്രാകാരത്തിന്റേയും ഇടയിലെ വ്യത്യാസം തിരിച്ചറിയിക്കുന്ന ഒരു കാലപരിധിയെത്തേ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നത്. ഈ കാരണത്താൽ, 2020 ജൂലൈ 18 മുതൽ 2023 ജൂലൈ വരെ ചവിട്ടിമെതിക്കൽ പൂർത്തീകരിക്കപ്പെട്ടു. ഇന്നത്തെ സാഹചര്യത്തിൽ മന്ദിരം അളക്കുക എന്നത്, ഒന്നാമത്തെയും രണ്ടാമത്തെയും ദൂതന്മാരുടെ സന്ദേശങ്ങളിനുകീഴിൽ സംഭവിച്ച സംഭവങ്ങളുടെ രേഖാംശവിഭജനം പ്രതിനിധീകരിക്കുന്ന ഏഴ് ഇടിമുഴക്കങ്ങളോടു ബന്ധപ്പെട്ടുകൊണ്ട്, യോഹന്നാനു ഏല്പിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ദൗത്യമാകുന്നു. "നമ്മുടെ മഹത്തായ പ്രവർത്തി" മൂന്നു ദൂതന്മാരുടെ സന്ദേശങ്ങളെ "സംയോജിപ്പിക്കുക" എന്നതാണ്; അങ്ങനെ, മുൻനിയമചരിത്രത്തിൽ ചെയ്തിട്ടില്ലാത്തതും ഇന്നുപോലും അത്യപൂർവ്വമായി മാത്രമേ ചെയ്യപ്പെടുന്നുള്ളുവുമായ ഒരു പ്രവചനാത്മക പ്രവർത്തിയെ തിരിച്ചറിയിച്ചുകൊള്ളുന്നു. ജാതികളുടെ കാലങ്ങളെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്ന പ്രാകാരം നാം വിട്ടുകളയുമ്പോൾ, 1798-ൽ അന്ത്യകാലത്തിന്റെ ആരംഭത്തിൽ അവസാനിച്ച പാപ്പാധിപത്യ പീഡനത്തിന്റെ 1260 വർഷങ്ങളെയാണു നാം വിട്ടുകളയുന്നത്.

മില്ലറൈറ്റ് ചരിത്രത്തിൽ നാല്പ്പത്തിയാറു വർഷങ്ങൾകൊണ്ട് പണിതുയർത്തപ്പെട്ട ആലയം, 2023 ജൂലൈ മുതൽ ഞായറാഴ്ചാനിയമത്തിന് തൊട്ടുമുമ്പുവരെ പണിതുയർത്തപ്പെടുന്ന ഒരു ആലയത്തെ തിരിച്ചറിയിക്കുന്നു. ആ ചരിത്രം ഏഴ് ഇടിമുഴക്കങ്ങളായ "ഭാവി സംഭവങ്ങൾ" എന്ന കാലഘട്ടമാണ്; അവ "തങ്ങളുടെ ക്രമത്തിൽ വെളിപ്പെടും" — വെളിപ്പെടാമെന്നല്ല, വെളിപ്പെടും.

ആദ്യ ദൂതന്റെ ചരിത്രത്തെ യും രണ്ടാമത്തേയുടെ ചരിത്രത്തെ യും നാം സംയോജിപ്പിക്കുമ്പോൾ, ആ ചരിത്രം ഒരു ആത്മീയ നിരാശയോടെ

ആരംഭിച്ച ഒരു ഒമേഗാ നിരാശയോടെ അവസാനിക്കുന്ന തായി നാം കാണുന്ന ു. 1840 മുതൽ 1844 ഏപ്രിൽ 19 വരെ ഉള്ള ആദ്യ ദൂതന്റെ ചരിത്രത്തെ പ്രവചനാത്മക വഴികുറികളെ, അന്നേ സമയത്തെ എത്തിയതും 1844 ഒക്ടോബർ 22-ന് മുന്നെ ഫ്രഞ്ച് എത്തിയതും തുവരെ തുടർന്ന തുമായ രണ്ടാമത്തെ ദൂതന്റെ വഴികുറികളുമായി നാം ഒത്തു നിർത്തിയപ്പോൾ—രണ്ടു കാലഘട്ടങ്ങളും ഒരു ദൂതന്റെ വരവോടെ ആരംഭിക്കുകയും ഒരു ദൂതന്റെ വരവോടെ അവസാനിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതായി കാണുന്ന ു. ആദ്യ ദൂതനിൽ നിന്ന് രണ്ടാമത്തേതിലേക്ക് ചരിത്രം, രണ്ടാമത്തേതിൽ നിന്ന് മൂന്നാമത്തേതിലേക്ക് ഉള്ള ചരിത്ര ദൃഷ്ടി ധ്വനി കേൾക്കുന്ന ു.

ഇത് ഒരു സാധുവായ പ്രയോഗമാണെന്നതിന് ഒരു പ്രവാചകസാക്ഷ്യം, ആ പ്രയോഗത്തിന്റെ ആൽഫയിലും ഒമേഗയിലും കാണപ്പെടുന്നു. ഒരുമിച്ച് പ്രയോഗിക്കപ്പെട്ട രണ്ടു സമാന്തരരേഖകളും, ആ രണ്ടു രേഖകളുടെയും ആരംഭവും അവസാനവും, ഒരു ദൂതന്റെ വരവിനെ തിരിച്ചറിയിക്കുന്നു. തുടർന്ന് അവ രേഖമേൽ രേഖയായി ഒരുമിച്ച് ചേർത്ത് ഒരു രേഖയാക്കുമ്പോൾ, ആരംഭം ആദ്യ നിരാശയെ അടയാളപ്പെടുത്തുന്നു; അവസാനമോ മഹാനിരാശയെ അടയാളപ്പെടുത്തുന്നു. അവസാനത്തെ ആരംഭത്തേക്കാൾ മഹത്തായതായി തിരിച്ചറിയിക്കുന്ന ആൽഫയും ഒമേഗയും എന്ന സിദ്ധാന്തങ്ങളിൽ മറ്റൊരു തെളിവും കണ്ടെത്തപ്പെടുന്നു. മഹത്തായ ഒമേഗാ നിരാശയോടെ അവസാനിക്കുന്ന ഒരു ആൽഫാ നിരാശ, ആൽഫയുടെയും ഒമേഗയുടെയും ചെറുതും മഹത്തുമായ ഘടകങ്ങളെ തിരിച്ചറിയിക്കുന്നു.

1844 ഏപ്രിൽ 19-ൽ നാം ആരംഭിക്കുമ്പോൾ (1844 ഒക്ടോബർ 22-ന് മുന്നെ ദൂതന്റെ വരവിലേക്കു നയിക്കുന്ന രണ്ടാം ദൂതന്റെ വരവ്); അതോടൊപ്പം 1840 ഓഗസ്റ്റ് 11-ൽ ആരംഭിച്ച് 1844 ഏപ്രിൽ 19-ൽ അവസാനിക്കുന്ന രണ്ടാം രേഖയും നാം ആരംഭിക്കുമ്പോൾ, ഒന്നും രണ്ടാം ദൂതന്മാരുടെയും പ്രവചനരേഖകൾ സംയോജിപ്പിച്ചുണ്ടാകുന്ന പ്രവചനരേഖയുടെ ആൽഫയും ഒമേഗയും 1844 ഏപ്രിൽ 19-ലെ നിരാശ തന്നെയാണെന്ന് നാം കാണുന്നു.

കാലഘട്ടത്തിന്റെ അവസാനത്തിൽ, രണ്ടാം ദൂതനോടൊപ്പം മൂന്നാം ദൂതൻ എത്തിയതായി നിങ്ങൾ ശ്രദ്ധിക്കുക; അങ്ങനെ അത് 9/11-നെയും, വെളിപ്പാട് അദ്ധ്യായം പതിനെട്ടിലെ ശക്തമായ ദൂതന്റെ രണ്ടു ശബ്ദങ്ങളെയും പ്രതിരൂപീകരിക്കുന്ന ു. ആ രണ്ടു ശബ്ദങ്ങളും രണ്ടു ദൂതന്റെയും മൂന്നാം ദൂതന്റെയും സന്ദേശങ്ങളാണ്; 1844 ഒക്ടോബർ 22-ന് ആ രണ്ടു ദൂതന്മാർ പരസ്പരം പരിശീലിച്ചു, പിന്നെ ആ രണ്ടു ചരിത്രങ്ങൾ വരിവരിയായി ഒന്നിച്ചുകൊണ്ടുവരുമ്പോൾ അവർ വീണ്ടും സംഗമിക്കുന്ന ു. ഇങ്ങനെ ഒന്നിച്ചുകൊണ്ടുവരപ്പെട്ടപ്പോൾ, അവർ നിരാശയിൽ നിന്ന് മഹാനിരാശ വരെയുള്ള ചരിത്രത്തെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്ന ു; ആ ചരിത്രത്തിന്റെ നടുവിലുള്ള വഴിക്കല്ലായി മിശിഹാന്റെ രക്തം എക്സൈറ്റർ ക്യാമ്പ് മീറ്റിംഗ് ആയിരുന്ന ു.

അവിടെ രണ്ടു തരത്തിലുള്ള ആരാധകർ പ്രകടമായി; അത് ഉപമയിലെ ബുദ്ധിഹീന കന്യ കമാരുടെ കലാപത്തെ പ്രതിനിധീകരിക്കുകയും, നടുവിലുള്ള വഴിക്കല്ലിനെ കലാപമായി തിരിച്ചറിയിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

ഏഴ് ഇടിമുഴക്കങ്ങൾ ഒന്നാം ദൂതന്റെയും രണ്ടാം ദൂതന്റെയും സന്ദേശങ്ങളുടെ സംയുക്തചരിത്രത്തെ, വരിവരിയായി, പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു; അതിലൂടെ, ഒരു നൂറ്റിനാലുത്തിനാലായിരത്തിന്റെ ചരിത്രത്തിൽ ആദ്യ നിരാശയിൽ നിന്ന് മഹാനിരാശവരെ നീളുന്ന ഒരു ചരിത്രം തിരിച്ചറിയപ്പെടുന്നു. ആ ചരിത്രം പ്രവചനപരമായി എന്തിനെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു എന്നുള്ള ബോധ്യം, അന്ത്യകാലംവരെ മുദ്രയിട്ടിരിക്കേണ്ടതായ ദാനിയേൽ പന്ത്രണ്ടിൽ പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന സന്ദേശത്തോടു കൃത്യമായി ഏകോപിക്കുന്നു.

ഈ പഠനം അടുത്ത ലേഖനത്തിൽ നാം തുടരും; എങ്കിലും, ദാനിയേലിന്റെ അവസാന ദർശനത്തിലെ, അന്ത്യദിവസങ്ങളിൽ ദൈവജനത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ദാനിയേലിന്റെ ദൃഷ്ടാന്തത്തോട് മാത്രം ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ഭാഗം ഞാൻ ഇവിടെ വിടുന്നു. ആദ്യ പരാമർശത്തിന്റെ നിയമത്തിന്റെ പശ്ചാത്തലത്തിൽ ശ്രദ്ധിക്കുക: ഒന്നാം വചനത്തിൽ ദർശനം ഗ്രഹിക്കുന്ന ഒരു വർഗ്ഗത്തിൽ ദാനിയേൽ ഉൾപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ദർശനത്തിൽ ആദ്യം പരാമർശിക്കപ്പെടുന്നത് ഗ്രഹിക്കുന്ന ജ്ഞാനികളിൽ ഒരാളായി ദാനിയേലിന്റെ ദൃഷ്ടാന്തമാണ്; അവസാനത്തെ ഒൻപത് വചനങ്ങളും ഇരുപത്തിരണ്ടാം ദിവസത്തിൽ ഗ്രഹിക്കുന്ന ജ്ഞാനികളെക്കുറിച്ചുമാത്രമാണ്.

പേർഷ്യരുടെ രാജാവായിരുന്ന കോരേശിന്റെ മൂന്നാം ആണ്ടിൽ, ബെൽത്തശ്ശർ എന്നു പേരായിരുന്ന ദാനിയേലിന്നു ഒരു കാര്യം വെളിപ്പെട്ടു; ആ കാര്യം സത്യമായിരുന്നു; എന്നാൽ നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ട കാലം ദീർഘമായിരുന്നു; അവൻ ആ കാര്യം മനസ്സിലാക്കി, ദർശനത്തെയും ഗ്രഹിച്ചു.

ആ ദിവസങ്ങളിൽ ഞാൻ ദാനിയേൽ മൂന്നു പൂർണ്ണ ആഴ്ചകൾ ദുഃഖിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. രൂചികരമായ അപ്പം ഞാൻ കഴിച്ചില്ല; മാംസവും വീഞ്ഞും എന്റെ വായിൽ പ്രവേശിച്ചില്ല; മൂന്നു പൂർണ്ണ ആഴ്ചകൾ തീരുവോളം ഞാൻ എന്നെത്തന്നെ ഒട്ടും അഭിഷേകം ചെയ്തുമില്ല. ഒന്നാം മാസത്തിന്റെ ഇരുപത്തിനാലാം ദിവസം, ഹിദ്രേക്കേൽ എന്ന മഹാനദിയുടെ കരയിൽ ഞാൻ ഇരിക്കുമ്പോൾ, ഞാൻ എന്റെ കണ്ണുകൾ ഉയർത്തി നോക്കി; ഇതാ,

ഉഹാസിലെ ശുദ്ധസ്വർണ്ണം അരയിൽ കെട്ടിയ, ശബനസ്ത്രം ധരിച്ച ഒരുവ്യക്തി; അവന്റെ ദേഹം ബെനിൽപോലെയും, അവന്റെ മുഖം മിന്നലിന്റെ ദർശനപോലെയും, അവന്റെ കണ്ണുകൾ അഗ്നിദീപങ്ങൾപോലെയും, അവന്റെ ഭുജങ്ങളും കാലുകളും മിനുക്കിയ പിത്തളയുടെ വർണ്ണംപോലെയും ആയിരുന്നു; അവന്റെ വചനങ്ങളുടെ ശബ്ദം ഒരു പുരുഷാരത്തിന്റെ ശബ്ദംപോലെയായിരുന്നു.

ഞാൻ ദാനിയേൽ മാത്രമേ ആ ദർശനം കണ്ടുള്ളൂ;
എന്നിക്കൊപ്പമുണ്ടായിരുന്ന പുരുഷന്മാർ ആ ദർശനം കണ്ടില്ല; എന്നാൽ
ഒരു മഹാഭയം അവരെ പിടികൂടി, അതുകൊണ്ട് അവർ
ഒളിച്ചിരിക്കേണ്ടതിന്നു ഓടിപ്പോയി. ആകയാൽ ഞാൻ ഏകാകിയായി
ശേഷിച്ചു; ഈ മഹത്തായ ദർശനം ഞാൻ കണ്ടു; എന്നിങ്ങുള്ളിൽ ബലം
ഒട്ടും ശേഷിച്ചിരുന്നില്ല; എന്റെ സൗന്ദര്യം എന്നിങ്ങുള്ളിൽ ക്ഷയമായി
മാറി, എന്നിക്കു യാതൊരു ശക്തിയും ശേഷിച്ചിരുന്നില്ല.

എന്നാൽ ഞാൻ അവന്റെ വാക്കുകളുടെ ശബ്ദം കേട്ടു; അവന്റെ
വാക്കുകളുടെ ശബ്ദം കേട്ടപ്പോൾ ഞാൻ മുഖം നിലത്തോട്ടായി ആഴമായ
ഉറക്കത്തിൽ വീണുകിടന്നു. അപ്പോൾ ഇതാ, ഒരു കൈ എന്നെ തൊട്ടു;
അതു എന്നെ എന്റെ മുട്ടുകളിന്മേലും എന്റെ കൈകളുടെ
കരങ്ങളിന്മേലും നിർത്തി. പിന്നെ അവൻ എന്നോടു പറഞ്ഞു,

ഓ ദാനിയേലേ, അത്യന്തം പ്രിയങ്കരനായ മനുഷ്യനേ, ഞാൻ നിന്നോടു
അരുളിച്ചെയ്യുന്ന വചനങ്ങൾ ഗ്രഹിച്ചുകൊൾക, നേരെ നിന്നുകൊൾക;
ഇപ്പോൾ ഞാൻ നിന്റെ അടുക്കലേക്കു അയക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

അവൻ ഈ വാക്ക് എന്നോടു പറഞ്ഞപ്പോൾ ഞാൻ വിറെച്ചുകൊണ്ട്
നിന്നു. പിന്നെ അവൻ എന്നോടു പറഞ്ഞു,

ഭയപ്പെടേണ്ടാ, ദാനിയേലേ; നീ മനസ്സിലാക്കുവാൻ നിന്റെ ഹൃദയം
നിശ്ചയിക്കുകയും നിന്റെ ദൈവത്തിന്റെ സന്നിധിയിൽ
നിന്നെത്തന്നെ താഴ്ത്തുകയും ചെയ്ത ആദ്യദിവസം മുതൽ നിന്റെ
വാക്കുകൾ കേൾക്കപ്പെട്ടു; നിന്റെ വാക്കുകൾ നിമിത്തം ഞാൻ
വന്നിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ പാർസ്യരാജ്യത്തിന്റെ പ്രഭു ഇരുപത്തൊന്നു
ദിവസം എന്നെ എതിർത്തുനിന്നു; എന്നാൽ, ഇതാ,
പ്രധാനപ്രഭുക്കന്മാരിൽ ഒരവനായ മീഖായേൽ എന്നെ
സഹായിക്കുവാൻ വന്നു; ഞാൻ അവിടെ
പാർസ്യരാജാക്കന്മാരോടുകൂടെ ശേഷിച്ചിരുന്നു.

ഇപ്പോൾ ഞാൻ വന്നിരിക്കുന്നതു അന്ത്യദിവസങ്ങളിൽ നിന്റെ
ജനത്തിനു സംഭവിക്കാനിരിക്കുന്നതു നിനക്കു ഗ്രഹിപ്പിപ്പാൻ ആകുന്നു;
കാരണം ആ ദർശനം ഇനിയും അനേകം ദിവസങ്ങൾക്കായുള്ളതാണ്.

അവൻ എന്നോടു ഇത്തരത്തിലുള്ള വാക്കുകൾ സംസാരിച്ചപ്പോൾ
ഞാൻ എന്റെ മുഖം നിലത്തേക്കു നമിച്ചു, വാക്കില്ലാത്തവനായി.
അപ്പോൾ, ഇതാ, മനുഷ്യപുത്രന്മാരുടെ സാദൃശ്യമുള്ള ഒരുവൻ എന്റെ
അധരങ്ങളെ സ്പർശിച്ചു; പിന്നെ ഞാൻ എന്റെ വായ് തുറന്നു
സംസാരിച്ചു; എന്റെ മുമ്പിൽ നിന്നുകൊണ്ടിരുന്നവനോടു ഞാൻ
പറഞ്ഞു,

എന്റെ യജമാനനേ, ദർശനത്താൽ എന്റെ വേദനകൾ എന്റെയ്ക്കുമേൽ
തിരിച്ചുവന്നു, എന്നിക്കു യാതൊരു ബലവും ശേഷിച്ചില്ല. ഈ എന്റെ
യജമാനന്റെ ദാസൻ ഈ എന്റെ യജമാനനോടു എങ്ങനെ
സംസാരിക്കും?

എന്ന ാൽ എനിക്കേ ാ, ഉടനെ എന്ന ിൽ ഒരു ശക്ത ിയും ശേഷിച്ച ില്ല ; ശ്വ ാസവും എനിക്കു ുള്ള ിൽ ശേഷിച്ച ിരുന്ന ില്ല . അപ്പോൾ മനുഷ്യ ന്റെ രൂപസാദൃശ്യ മുളള ഒരുവൻ വീണ്ടും വന്നു എന്നെ തൊട്ടു; അവൻ എന്നെ ശക്ത ിപ്പെടുത്ത ി, ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞു ,

അതിപ്രിയനായ മനുഷ്യനേ, ഭയപ്പെടേണ്ടാ; നിനക്കു സമാധാനം ഉണ്ടാകട്ടെ; ബലപ്പെടുക, അതെ, ബലപ്പെടുക. അവൻ എന്നോടു സംസാരിച്ചപ്പോൾ ഞാൻ ശക്തി പ്രാപിച്ചു; അപ്പോൾ ഞാൻ പറഞ്ഞു: എന്റെ പ്രഭു സംസാരിക്കട്ടെ; എന്തെന്നാൽ നീ എന്നെ ശക്തിപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. ...

എന്നാൽ നീയോ, ദാനിയേലേ, അവസാനകാലം വരെയും ഈ വചനങ്ങളെ അടച്ചുവെക്കുകയും പുസ്തകത്തെ മൂട്രയിടുകയും ചെയ്തു; പലരും ഇങ്ങും അങ്ങും ഓടിനടക്കും; ജ്ഞാനം വർദ്ധിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും.

അപ്പോൾ ഞാൻ ദാനിയേൽ നോക്കിയപ്പോൾ, ഇതാ, മറ്റു രണ്ടുപേർ നിൽക്കുന്നതു കണ്ടു; ഒരുവൻ നദീതീരത്തിന്റെ ഇക്കരയിൽ, മറ്റൊരുവൻ നദീതീരത്തിന്റെ അക്കരയിൽ. അപ്പോൾ ഒരുവൻ നദീജലങ്ങളുടെ മീതെ നിന്നിരുന്ന, വെളുത്ത ശ്ലേഖസ്ത്രം ധരിച്ച മനുഷ്യനോടു ചോദിച്ചു: ഈ അത്ഭുതങ്ങളുടെയൊടുവിൽ എന്തുവാൻ എത്ര കാലമാകും?

ഞാൻ നദിയിലെ ജലങ്ങളുടെ മീതെ നിന്നിരുന്ന, ശ്ലേഖസ്ത്രം ധരിച്ച മനുഷ്യനെ കേട്ടു; അവൻ തന്റെ വലക്കെയും ഇടക്കെയും ആകാശത്തേക്കു ഉയർത്തി, എന്നേക്കും ജീവിക്കുന്നവനെ ചൊല്ലി സത്യം ചെയ്തു: ഇത് ഒരു കാലവും കാലങ്ങളും അരകാലവും ആയിരിക്കും; വിശുദ്ധജനത്തിന്റെ ശക്തിയെ ചിതറിച്ചുതീർക്കുന്നതു അവൻ പൂർത്തിയാക്കുമ്പോൾ, ഈ സകലകാര്യങ്ങളും സമാപിക്കും.

ഞാൻ കേട്ടു, എങ്കിലും ഗ്രഹിച്ചില്ല; അപ്പോൾ ഞാൻ ചോദിച്ചു: എന്റെ കർത്താവേ, ഈ കാര്യങ്ങളുടെ അന്ത്യം എന്തായിരിക്കും?

അവൻ പറഞ്ഞു: ദാനിയേലേ, നീ നിന്റെ വഴിക്കു പോകുക; കാരണം ഈ വചനങ്ങൾ അന്ത്യകാലംവരെ അടച്ചും മൂട്രയിട്ടും ഇരിക്കേണ്ടതാണ്. പലരും ശുദ്ധീകരിക്കപ്പെടുകയും വെളുപ്പിക്കപ്പെടുകയും പരിശോധിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യും; എങ്കിലും ദുഷ്ടന്മാർ ദുഷ്ടത പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും; ദുഷ്ടന്മാരിൽ ആരും ഗ്രഹിക്കയില്ല; എന്നാൽ ജ്ഞാനികൾ ഗ്രഹിക്കും.

ദിവസേനയുള്ള യാഗം നീക്കിക്കളയപ്പെടുകയും ശൂന്യമാക്കുന്ന മ്ലേച്ഛത സ്ഥാപിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്ന കാലംമുതൽ ആയിരത്തി ഇരുന്നൂറും തൊണ്ണൂറും ദിവസങ്ങൾ ഉണ്ടാകും.

ആയിരത്തി മൂന്നുനൂറ്റി മൂപ്പത്തഞ്ചു ദിവസങ്ങളിലേക്കു കാത്തിരു്ന്ത എത്തുന്നവൻ ഭാഗ്യവാൻ.

എന്ന ഓൽനീ അന്തർയുത്തം ഓളം നിന്നു വെച്ചു കൊൾക; എന്തെന്ന
നീ വിശദീകരിക്കൂ; ദിവസങ്ങൾ ഓളം അന്തർയുത്തം നിന്നു കൊള്ളു ഭാഗത്ത്
നീ നിലകൊള്ളൂ. ദാനിയേൽ 10:1-18; 12:4-13.